

Khăn Len Mùa Cũ

Gần Tết, Giang rủ tụi bạn cùng phòng ra chợ. Hàng hóa bày la liệt hoa cả mắt, thứ nào cũng đẹp. Mấy đứa cứ mãi mê chọn lựa. Chỉ vài ba ngày nữa là được về nghỉ Tết, lại vừa có học bổng nên đứa nào cũng muốn mua quà về nhà. Giang mua cho mẹ chiếc trâm cài áo khoác lông lánh hình con bướm, cho cu Phương chiếc mũ len. Quà của bố là chiếc cavát màu xám rất đẹp. Ra về, đứa nào cũng hớn hờ như trẻ con được quà, cứ ríu rít khoe nhau những thứ mình mua được. Hồng giờ ra chiếc khăn len tím tím.

- Giang ơi, tao mua biểu bà ngoại đấy. Bà tao chỉ ước có một cái khăn trùm đầu thật ấm. Mùa đông quê tao lạnh lắm.

Mấy đứa chuyền tay nhau khen rồi rít. Giang giật mình nhớ ra mình quên không mua quà gì cho bà nội. Chiếc khăn cũ của bà cũng đã bạc và sờn từ mùa đông năm ngoái. Tan học, Giang lại rẽ vào chợ mua chiếc khăn giống hệt của Hồng. Tối, cả tám đứa trong phòng loay hoay xếp đồ chuẩn bị về nghỉ Tết và rồi những câu chuyện về Tết cứ ran ran, không khí nhộn nhịp hẳn.

Buổi tối, cả nhà ăn cơm xong, Giang hào hứng mở ba lô lấy quà Hà Nội. Trâm của mẹ, cavát của bố, mũ hoa của Phương... nhưng lục đến đáy ba lô mà chẳng thấy chiếc khăn len của bà đâu. Chẳng lẽ... nét bẩn khoắn và bối rối kín đáo lướt qua mặt Giang nhưng chẳng ai nhận ra. Bà đang ngồi tằm trà ở bàn uống nước, còn mẹ thì cười: "Xem nào, con gái mua được gì nào". Giang nũng nịu đưa quà cho bố mẹ rồi cầm gói bánh kem đến bên bà: "Bà ơi, quà cháu mua biểu bà đây ạ". Bà buông chiếc cối ngoáy trà, cầm gói bánh cười móm mém: "Bố mày, đi học về lại phải mua quà cho bà nữa". Giang gục đầu vào vai bà, hơi xấu hổ vì lời nói dối. Gói bánh ấy Giang mua định cho bé Hoa nhà chị Thủy...

Tết ra, lên trường đứa nào cũng tay bắt mặt mừng như đã xa nhau hàng năm. Giang kể tụi bạn đang tíu tít hỏi han nhau, lao ngay vào giường mình, mở hòm. Chiếc khăn len tím nhạt đang nằm lặng lẽ... Giang nhìn tụi bạn rồi vội vã lật tung quần áo, nhét cái khăn xuống tận đáy hòm.

Tháng 6, thi cử mệt mỏi. Xong môn cuối cùng, chưa kịp thở phào nhẹ nhõm thì Giang nhận được điện của bố, vồn vện có mấy chữ: "Bà mất, con về ngay". Giang lặng người đi, không tin vào mắt mình. Hồng, Linh xúm đến chụm đầu đọc điện tín rồi lặng lẽ ôm vai Giang. Lát sau Hồng mới thủ thỉ: "Giang ơi, bình tĩnh nhe..." Cả tụi nhanh chóng giúp Giang xếp đồ chuẩn bị về nhà. Giang thần thờ xếp quần áo vào ba lô. Bỗng chiếc khăn len tím nhạt từ đáy hòm bị lôi lên theo quần áo. Cả phòng ngơ ngác nhìn Giang ôm chiếc khăn vào lòng, gục đầu thổn thức: "Bà ơi, bây giờ mới là mùa hè".